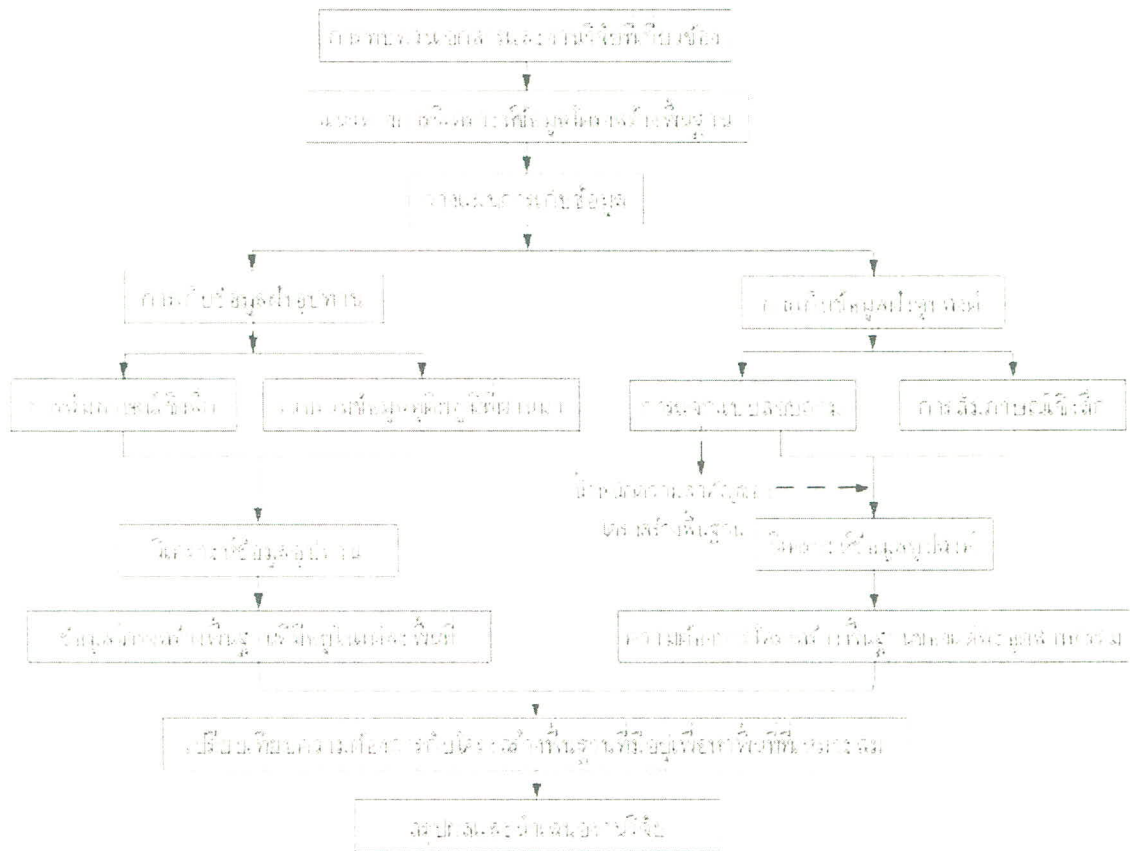

บทที่ 3 วิธีการศึกษา

สำหรับบทนี้จะนำเสนอภาพรวมของงานวิจัยและวิธีการศึกษางานวิจัย ซึ่งประกอบด้วย 4 ส่วนหลัก ได้แก่ 1) การสำรวจข้อมูลโครงสร้างพื้นฐาน 2) การเก็บข้อมูลความต้องการของนักลงทุนไทย 3) การวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการสำรวจ และ 4) การประชุมกลุ่มย่อย และจัดทำแผนที่ยุทธศาสตร์ พร้อมทั้งนำเสนองานวิจัย มีรายละเอียดของแต่ละส่วนดังต่อไปนี้

3.1 ภาพรวมของงานวิจัย

การดำเนินงานวิจัยนี้สามารถจัดทำแผนผังวิธีการศึกษาได้ดังภาพที่ 3-1 ซึ่งประกอบด้วย 4 ขั้นตอนสำคัญดังนี้ 1) การสำรวจข้อมูลโครงสร้างพื้นฐาน โดยการทบทวนเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องในอดีตขององค์ประกอบโครงสร้างพื้นฐานการประกอบการของอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูปและชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์ เขตเศรษฐกิจในกลุ่มประเทศ CLMV และการจัดทำดัชนีวิเคราะห์โครงสร้างพื้นฐาน เพื่อนำมาใช้เป็นแนวทางในการวิเคราะห์ข้อมูลโครงสร้าง และเก็บข้อมูลโครงสร้างพื้นฐานที่มีอยู่ในพื้นที่เป้าหมาย (ข้อมูลผังอุปทาน) โดยการรวบรวมข้อมูลทุติยภูมิและการสัมภาษณ์เชิงลึกเพื่อให้ได้ข้อมูลที่ถูกต้องและครบถ้วน จากนั้นทำการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อสรุปคะแนนดัชนีของโครงสร้างพื้นฐานในแต่ละพื้นที่ 2) การเก็บข้อมูลความต้องการของนักลงทุนไทย (ข้อมูลผังอุปสงค์) โดยการแจกแบบสอบถามควบคู่กับการสัมภาษณ์เชิงลึกจากผู้ประกอบการที่เกี่ยวข้อง จากนั้นนำข้อมูลมาวิเคราะห์ซึ่งผลที่ได้ประกอบด้วย ความสนใจในพื้นที่ที่จะเข้าไปลงทุน ความต้องการโครงสร้างพื้นฐานในการลงทุน และความคิดเห็นต่อนโยบายที่รัฐควรสนับสนุนในการลงทุนในต่างประเทศ 3) การวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการสำรวจ โดยเปรียบเทียบข้อมูลโครงสร้างพื้นฐานที่มีอยู่กับการต้องการโครงสร้างพื้นฐานของนักลงทุน เพื่อหาพื้นที่ที่เหมาะสมแก่การลงทุน 4) การประชุมกลุ่มย่อย และจัดทำแผนที่ยุทธศาสตร์สรุปและนำเสนอผลงานวิจัยและข้อเสนอแนะต่าง ๆ เพื่อช่วยส่งเสริมการลงทุนในประเทศเพื่อนบ้าน

ภาพที่ 3-1 ภาพรวมการศึกษางานวิจัย

3.2 การสำรวจข้อมูลโครงสร้างพื้นฐาน (กิจกรรมที่ 1)

ผู้วิจัยได้ทำการรวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับโครงสร้างพื้นฐานที่เอื้อต่อการลงทุนใน 10 พื้นที่และอุตสาหกรรมที่มีอยู่ในปัจจุบัน ตลอดจนแผนการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานในอนาคต (ไม่เกิน 5 ปีข้างหน้า) โดยมีแหล่งของข้อมูล ดังนี้

- เอกสารข้อมูลที่มีอยู่เดิม (กิจกรรมที่ 1.1) รวบรวมข้อมูลจากรายงานการศึกษาที่ผ่านมา ผลการสำรวจพื้นที่ต่าง ๆ งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง หรือขอเอกสารจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ได้แก่
 - กระทรวงคมนาคม
 - สถาบันระหว่างประเทศเพื่อการค้าและการพัฒนา
 - สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน
 - สำนักงานความร่วมมือพัฒนาเศรษฐกิจกับประเทศเพื่อนบ้าน
 - นิคมอุตสาหกรรมต่าง ๆ ในประเทศเพื่อนบ้าน
- การสัมภาษณ์เชิงลึกหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง (กิจกรรมที่ 1.2) ผู้วิจัยได้ทำการสัมภาษณ์เชิงลึกเจ้าหน้าที่หน่วยงานที่เกี่ยวข้องข้างต้น ซึ่งอาจรวมไปถึงผู้ประกอบการไทยที่มีประสบการณ์ไปลงทุนในพื้นที่เป้าหมายเหล่านั้นรวม 7 ราย

- การสำรวจภาคสนาม (กิจกรรมที่ 1.3) เนื่องจากข้อมูลเกี่ยวกับพื้นที่นั้นมีการเปลี่ยนแปลงอย่างต่อเนื่อง และในบางพื้นที่เป้าหมาย ได้แก่

1. ประเทศกัมพูชา

- เกาะกงและสีหนุวิลล์, ปอยเปตและศรีโสภณ และพนมเปญ

2. ประเทศสปป.ลาว

- เวียงจันทน์, สหวันนะเขต, ปากเซ และบ่อแก้ว

3. ประเทศพม่า

- ย่างกุ้ง, ทวาย และเมียวดี

ทั้งนี้ บางแห่งเป็นพื้นที่ใหม่ หรือพื้นที่ที่เพิ่งได้รับการพัฒนา ผู้วิจัยจึงต้องเดินทางไปสำรวจพื้นที่ด้วยตนเอง และสัมภาษณ์ผู้ที่เกี่ยวข้องกับพัฒนาพื้นที่เหล่านั้น หรือนักธุรกิจในพื้นที่ สำรวจอุตสาหกรรมที่มีอยู่ในปัจจุบัน เพื่อให้เห็นภาพที่ชัดเจนขึ้น ทั้งนี้ คณะผู้วิจัยจึงได้สำรวจโดยตรงใน 2 พื้นที่ คือ

- นิคมอุตสาหกรรมบ่อแก้ว (อยู่ในสปป.ลาว ตรงข้ามชายแดนไทยที่อ.เชียงของ) จัดเป็นนิคมอุตสาหกรรมแห่งใหม่ ตามแนวระเบียงเศรษฐกิจเหนือใต้ (เส้น R3A) ซึ่งขณะนี้กำลังมีการก่อสร้างสะพานข้ามแม่น้ำโขงแห่งที่ 4 และเมื่อสะพานแล้วเสร็จเปิดใช้เดือนมี.ค. 2557 ก็คาดว่าจะมีการย้ายหรือขยายฐานการผลิตของนักลงทุนไทยในบริเวณดังกล่าวอย่างมาก
- นิคมอุตสาหกรรมเมียวดี (อยู่ในประเทศพม่า ตรงข้ามชายแดนไทยที่อ.แม่สอด) ภายหลังจากที่พม่ามีการเปิดประเทศ และมีความชัดเจนในเรื่องการค้าการลงทุนมากยิ่งขึ้น ก็มีการเติบโตของการค้าที่ด่านแม่สอด-เมียวดีเป็นอย่างมาก และเมียวดีก็เป็นเขตเศรษฐกิจพิเศษที่สำคัญที่จะเชื่อมโยงไทยโดยตรง

3.3 การเก็บข้อมูลความต้องการของนักลงทุนไทย (กิจกรรมที่ 2)

ผู้วิจัยได้เก็บข้อมูลความต้องการของนักลงทุนไทยต่อการเข้าไปลงทุนในพื้นที่เป้าหมายดังกล่าว ตลอดจนความต้องการโครงสร้างพื้นฐานที่เหมาะสมกับการลงทุน โดยจะมีกิจกรรมย่อย 2 ข้อ คือ

- การสัมภาษณ์เชิงลึกนักลงทุนไทย (กิจกรรมที่ 2.1) ผู้วิจัยได้ทำการสัมภาษณ์เชิงลึกนักลงทุนไทยในอุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม อุตสาหกรรมชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์และไฟฟ้า และอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูป โดยเน้นไปที่สมาคมผู้ประกอบการอุตสาหกรรมเหล่านั้น และเจ้าของธุรกิจที่มีประสบการณ์หรือมีแนวโน้มไปลงทุนในต่างประเทศ รวมอย่างน้อย 4 ท่าน
- การเก็บแบบสอบถามผู้ประกอบการ (กิจกรรมที่ 2.2) เพื่อให้ได้ข้อมูลในวงกว้างถึงประเด็นศึกษาข้างต้น ผู้วิจัยได้ใช้แบบสอบถาม ส่งไปยังผู้ประกอบการที่มีแนวโน้มจะเข้าไปลงทุนในประเทศเพื่อนบ้าน รวม 51 บริษัท

ประเด็นที่สำคัญในการสัมภาษณ์เชิงลึกและในแบบสอบถาม ได้แก่

- ความต้องการโครงสร้างพื้นฐานที่จำเป็นต่อการประกอบธุรกิจ

○ แนวโน้มพื้นที่เป้าหมายที่คาดว่าจะเข้าไปลงทุน

○ แนวทางที่รัฐบาลหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องจะให้ข้อมูลหรือช่วยสนับสนุนผู้ประกอบการในการลงทุนในต่างประเทศ

แบบสอบถามที่ใช้งานวิจัยแบ่งออกเป็น 4 ส่วน ดังตัวอย่างแบบสอบถามด้านล่าง แต่ละส่วนของแบบสอบถามมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ส่วนที่ 1: ความสนใจไปลงทุนในประเทศเพื่อนบ้านและพื้นที่ที่สนใจ

ในส่วนนี้เป็นการสอบถามความคิดเห็นของบริษัทเกี่ยวกับแผนการไปลงทุนในประเทศเพื่อนบ้านในปัจจุบันและอนาคต และสาเหตุที่สนใจไปลงทุนในประเทศเพื่อนบ้าน พร้อมทั้งความสนใจในพื้นที่การลงทุนสำหรับประเทศกัมพูชา ลาว และพม่า โดยให้เลือกตามความสนใจ คือ ลำดับความสนใจ คือ 1 = สนใจมากที่สุด จนถึง 3 = สนใจน้อยที่สุด และให้เลือกพื้นที่ที่สนใจจากพื้นที่ทั้งหมด 10 แห่ง

ส่วนที่ 2: ปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกพื้นที่เพื่อประกอบธุรกิจ

ในส่วนนี้เป็นการสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อกีเลือกพื้นที่การลงทุนในภาพรวม โดยให้ผู้ตอบแบบสอบถามเป็นผู้ให้ระดับความสำคัญแบ่งออกเป็น 4 ระดับจากสำคัญมากที่สุดไปจนถึงไม่สำคัญเลย ซึ่งลำดับการให้คะแนนเริ่มตั้งแต่ 1 = ไม่สำคัญเลย ไปจนถึง 4 = สำคัญมากที่สุด

ส่วนที่ 3: ความต้องการโครงสร้างพื้นฐานในการประกอบธุรกิจ

ในส่วนนี้เป็นการสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับความสำคัญของโครงสร้างพื้นฐานด้านต่าง ๆ โดยให้ผู้ตอบแบบสอบถามเป็นผู้ให้ลำดับความสำคัญออกเป็น 4 ระดับจากจำเป็นมากที่สุดไปจนถึงไม่จำเป็นเลย ซึ่งลำดับการให้คะแนนเริ่มตั้งแต่ 1 = ไม่จำเป็นเลย ไปจนถึง 4 = จำเป็นมากที่สุด

ส่วนที่ 4: ข้อเสนอแนะเชิงนโยบายต่อรัฐบาลไทย

ในส่วนนี้เป็นการสอบถามความคิดเห็นของผู้ประกอบการต่อนโยบายที่รัฐควรให้การสนับสนุนในการลงทุนในต่างประเทศ ซึ่งระดับความคิดเห็นนั้นแบ่งออกเป็น 4 ระดับ โดยให้คะแนนตั้งแต่ 1 = ไม่เห็นด้วย 2 = เฉยๆ 3 = เห็นด้วยปานกลาง ไปจนถึง 4 = เห็นด้วยอย่างยิ่ง เพื่อส่งเสริมนโยบายในการลงทุนในต่างประเทศ

โดยกลุ่มผู้ตอบแบบสอบถามในแต่ละกลุ่มมีรายละเอียดดังนี้

- กลุ่มผู้ตอบแบบสอบถามอุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม โดยได้ทำการแจกแบบสอบถาม 50 ชุด
- กลุ่มผู้ตอบแบบสอบถามอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูปมี 3 กลุ่มบริษัท คือ บริษัทอาหารทะเลกระป๋องและแปรรูป บริษัทน้ำตาลทราย บริษัทผลไม้กระป๋องและแปรรูป โดยแจกแบบสอบถาม 100 ชุด
- กลุ่มผู้ตอบแบบสอบถามอุตสาหกรรมชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์และไฟฟ้ามี โดยแจกแบบสอบถาม 50 ชุด

แบบสอบถามความต้องการของนักลงทุนไทยต่อการเลือกพื้นที่ลงทุนและการลงทุนในประเทศเพื่อนบ้าน

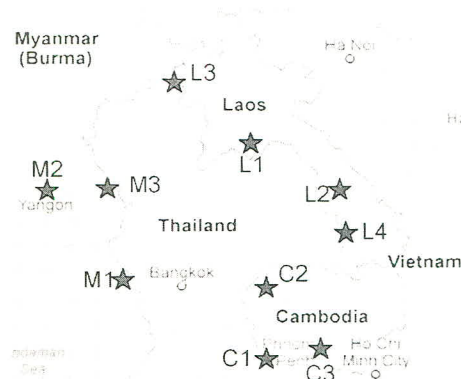
ชื่อผู้ให้ข้อมูล _____ ตำแหน่ง _____ โทร _____ อีเมล _____

ชื่อบริษัท _____ กลุ่มอุตสาหกรรม _____ จัดเป็นบริษัทขนาด เล็ก กลาง ใหญ่

ส่วนที่ 1 ความสนใจไปลงทุนในประเทศเพื่อนบ้าน และพื้นที่ที่ให้ความสนใจ (โปรดใส่ ✓ หรือเติมหมายเลขในช่อง)

- บริษัทท่านมีแนวคิดที่จะขยายกิจการในประเทศเพื่อนบ้าน (ปัจจุบัน/อนาคต) ภายหลังจากเปิดเสรีประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนหรือไม่
 ได้ขยายกิจการ/ดำเนินการแล้ว สนใจและอยู่ระหว่างวางแผน สนใจแต่ยังไม่ได้ศึกษา ไม่มีความสนใจ
- สาเหตุหลักที่ท่านมีแนวคิดไปลงทุนในประเทศเพื่อนบ้านเพราะ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
 ขยายธุรกิจ ลดค่าจ้างแรงงาน สิทธิประโยชน์ทางภาษี มีแหล่งทรัพยากร อื่นๆ คือ _____
- สมมติว่าท่านจะไปลงทุนในประเทศเพื่อนบ้าน (กัมพูชา, พม่า, ลาว) ประเทศที่ท่านสนใจมากที่สุดในกลุ่มนี้คือ (เติม 1=สนใจมากที่สุด → 3=สนใจน้อยที่สุด) กัมพูชา พม่า ลาว
สาเหตุที่ท่านเลือกประเทศนี้เพราะ _____
- พื้นที่ในประเทศเพื่อนบ้านเหล่านี้ พื้นที่ที่ท่านสนใจไปลงทุนมากที่สุดคือ (เติม ✓ หน้าพื้นที่ที่ท่านสนใจไปลงทุน)

กัมพูชา (C)	ลาว (L)
___ สิหนุวิลล์และเกาะกง (C1)	___ เวียงจันทน์ (L1)
___ ปอยเปต (C2)	___ สะหวันนะเขต (L2)
___ พนมเปญ (C3)	___ บ่อแก้ว (L3)
พม่า (M)	___ ปากเซ (L4)
___ ทวาย (M1)	
___ ย่างกุ้ง (M2)	
___ เมียวดี (M3)	

บริเวณอื่น ๆ ที่เห็นว่าน่าเข้าไปลงทุน _____

สาเหตุที่สนใจลงทุนในพื้นที่นั้น เพราะ _____

ส่วนที่ 2 ปัจจัยที่มีผลต่อการพื้นที่ในการลงทุนในประเทศเพื่อนบ้าน (โปรดใส่เครื่องหมาย ✓)

ประเด็นปัจจัยหลัก	สำคัญมาก	สำคัญปานกลาง	สำคัญน้อย	ไม่สำคัญเลย
1. อยู่ใกล้แหล่งวัตถุดิบ				
2. อยู่ใกล้ท่าเรือ/ตลาดกระจายสินค้า				
3. อัตราค่าจ้างแรงงาน				
4. ทักษะ/ระดับฝีมือแรงงานท้องถิ่น				
5. ความสัมพันธ์ส่วนตัวกับเจ้าหน้าที่รัฐ/การเมืองท้องถิ่น				
6. สิทธิประโยชน์ทางภาษีเพื่อการส่งออก				
7. ความพร้อมของระบบการเงินการธนาคารในพื้นที่				
8. ความพร้อมของโครงสร้างพื้นฐานทางคมนาคม				
9. ความพร้อมของสาธารณูปโภค (ไฟฟ้า, ประปา, สื่อสาร)				
10. กฎระเบียบและการสนับสนุนของรัฐบาลไทย				
11. กฎระเบียบและการสนับสนุนของรัฐบาลท้องถิ่น				
12. การกำหนดโดยบริษัทคู่ค้า/บริษัทแม่				

ส่วนที่ 3 รูปแบบโครงสร้างพื้นฐานที่ท่านต้องการในประเทศเพื่อนบ้าน (โปรดใส่เครื่องหมาย ✓)

ประเด็นพิจารณา	จำเป็นมาก	จำเป็นปานกลาง	จำเป็นน้อย	ไม่จำเป็นเลย
1. ถนนที่เชื่อมโยงต้องสร้างเป็นถนนลาดยาง 4 ช่องทาง				
2. มีรถไฟเชื่อมโยงจากบริเวณใกล้ที่ตั้งโรงงาน				
3. อยู่ติดหรือใกล้กับท่าเรือน้ำลึก				
4. อยู่ติดหรือใกล้กับท่าอากาศยานนานาชาติ				
5. ระบบไฟฟ้าต้องเพียงพอและได้มาตรฐาน				
6. มีระบบสื่อสารไร้สาย (EDGE/3G) ครอบคลุม				
7. มีระบบน้ำประปาคุณภาพดีเข้าถึงอย่างเพียงพอ				
8. ติดกับพรมแดนประเทศไทย ขนส่งเชื่อมโยงได้สะดวก				

ส่วนที่ 4 ข้อเสนอแนะต่อภาครัฐไทยในการสนับสนุนนักลงทุนไทย (โปรดใส่เครื่องหมาย ✓)

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบายต่อรัฐบาลไทย	เห็นด้วยอย่างยิ่ง	เห็นด้วยปานกลาง	เฉย ๆ	ไม่เห็นด้วย
1. ควรจัดตั้งหน่วยงานหรือศูนย์ข้อมูลในไทยเพื่อให้ข้อมูลกับนักลงทุนไทยที่สนใจไปลงทุนในต่างประเทศ				
2. ควรจัดตั้งศูนย์ในประเทศเพื่อนบ้านเพื่อให้ความช่วยเหลือกับนักลงทุนไทยที่ประกอบการอยู่				
3. ควรจัดหาแหล่งกู้ยืมเงินให้กับธุรกิจไทยเพื่อไปลงทุนในต่างประเทศ				
4. ควรให้ความช่วยเหลือ/เงินกู้ยืมกับประเทศเพื่อนบ้านในการปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐาน (ถนน, รถไฟ, ท่าเรือ, สาธารณูปโภค ฯลฯ) ในพื้นที่ที่นักลงทุนไทยสนใจ				
5. ควรให้สิทธิประโยชน์ทางภาษีกับเอกชนไทย ในการศึกษาวางแผนเพื่อการลงทุนในต่างประเทศ				
6. ควรเร่งเจรจากับประเทศเพื่อนบ้าน ในด้านกฎระเบียบหรือหน่วยงานท้องถิ่น ที่เป็นอุปสรรคต่อนักลงทุนไทย				
7. ควรมีนโยบายให้ความคุ้มครองแก่นักลงทุนไทย เช่น การประกันการลงทุนในต่างประเทศ				

ข้อเสนอแนะอื่น ๆ ต่อรัฐบาลไทยเพื่อส่งเสริมนักลงทุนไทยไปประกอบการในประเทศเพื่อนบ้าน

3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล (กิจกรรมที่ 3)

ผลที่ได้จากกิจกรรมที่ 1 และ 2 ได้นำมาวิเคราะห์ร่วมกัน โดยมีรายละเอียด คือ

- การวิเคราะห์ข้อมูลอุปทาน (กิจกรรมที่ 3.1) ผู้วิจัยได้เปรียบเทียบการมีอยู่ คุณภาพ และปัญหาอุปสรรคของโครงสร้างพื้นฐาน หากมีการไปจัดตั้งอุตสาหกรรมในพื้นที่เหล่านั้น โดยจะใช้การวิเคราะห์ที่สามารถเทียบเคียงได้ในเชิงปริมาณให้มากที่สุด เช่น ใช้เกณฑ์สากลสำหรับถนน, ท่าเรือ, ท่าอากาศยาน และแสดงถึงจุดแข็งและจุดอ่อน ในเชิงโครงสร้างพื้นฐานของแต่ละพื้นที่ และทำเป็นคะแนนดัชนีด้านโครงสร้างพื้นฐาน โดยมีตัวอย่างการวิเคราะห์ดังตารางภาคผนวก ง ทั้งนี้ในด้านคมนาคมนี้จะพิจารณาเป็นโครงข่ายตั้งแต่ต้นทาง-ปลายทาง (ท่าเรือ, ท่าอากาศยาน) โดยจะใช้คะแนนเฉลี่ยของโครงข่ายแสดง

- การวิเคราะห์ข้อมูลอุปสงค์ (กิจกรรมที่ 3.2) ผู้วิจัยจะรวบรวมข้อมูลแบบสอบถาม และประมวลผลทางสถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) เพื่อแสดงให้เห็นถึง
 - ลำดับของพื้นที่ที่นักลงทุนไทยให้ความสนใจ
 - รูปแบบโครงสร้างพื้นฐานที่ต้องการในการประกอบธุรกิจ

ในการวิเคราะห์รูปแบบโครงสร้างพื้นฐานที่ต้องการในการประกอบธุรกิจนั้นจะพิจารณาโดยการนำข้อมูลจากแบบสอบถามมาคำนวณเพื่อหาความต้องการโครงสร้างพื้นฐานของผู้ประกอบการ(ทั้งต่ำสุดและค่าเฉลี่ย) โดยใช้เกณฑ์ใน ตารางภาคผนวก ง และแยกเป็นแต่ละประเภทธุรกิจ (อุตสาหกรรม สิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม อุตสาหกรรมชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์และไฟฟ้า และอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูป)

- การเปรียบเทียบข้อมูลอุปสงค์และอุปทาน (กิจกรรมที่ 3.3) ผู้วิจัยได้นำข้อมูลที่วิเคราะห์แล้วในส่วนอุปทาน มาเปรียบเทียบกับอุปสงค์ของนักลงทุนไทย ข้อมูลในเชิงเปรียบเทียบนี้จะแสดงให้เห็นว่าพื้นที่ที่นักลงทุนไทยให้ความสนใจนั้น มีโครงสร้างพื้นฐานเหมาะสมเพียงพอหรือไม่ต่อการประกอบอุตสาหกรรม และถ้าจะแนะนำให้นักลงทุนในแต่ละกลุ่มอุตสาหกรรมไปลงทุนต่างชาติแล้ว ควรจะแนะนำไปที่พื้นที่ใดนอกจากนี้แล้วจะจัดทำแผนที่ยุทธศาสตร์ (Strategic Map) ซึ่งแสดงความเหมาะสมด้านโครงสร้างพื้นฐานแยกเป็นแต่ละประเภทธุรกิจ (อุตสาหกรรม สิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม อุตสาหกรรมชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์และไฟฟ้า และอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูป) โดยแสดงเป็นระดับสีความพร้อมในการประกอบ การ ทั้งนี้ ได้ทำการวิเคราะห์ในกรณีที่มีการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพิ่มเติมในระยะสั้นด้วย (หากมีแผนพัฒนาที่ชัดเจน)

ตัวอย่างการวิเคราะห์ข้อมูล

เมื่อเก็บรวบรวมข้อมูลที่ได้จากการสำรวจภาคพื้นที่และการสัมภาษณ์นักธุรกิจในพื้นที่ศึกษาสามารถนำมาประเมินความพร้อมด้านโครงสร้างพื้นฐานแต่ละด้านของพื้นที่ และจากการตอบแบบสอบถามของนักลงทุนในกลุ่มอุตสาหกรรมทั้ง 3 กลุ่ม จะได้ความคิดเห็นของนักลงทุนเกี่ยวกับ

ความพร้อมด้านโครงสร้างพื้นฐานที่ต้องการทั้งหมด 7 ปัจจัย โดยให้คะแนนเป็นระดับจาก 1 = ไม่สำคัญเลย/ไม่มีความพร้อม ถึง 4 = มีความสำคัญมาก/มีความพร้อมมาก แสดงดังตารางที่ 3-1

ตารางที่ 3-1 คะแนนความต้องการและความพร้อมของโครงสร้างพื้นฐานแต่ละพื้นที่

ประเด็นพิจารณาของ อุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม	คะแนนหรือ โครงสร้าง พื้นฐานที่ ต้องการ	คะแนนหรือ โครงสร้าง พื้นฐานที่อยู่ : พื้นที่ A	คะแนนหรือ โครงสร้าง พื้นฐานที่อยู่ : พื้นที่ B	คะแนนหรือ โครงสร้าง พื้นฐานที่อยู่ : พื้นที่ C
1. ถนนที่เชื่อมโยงต้องสร้างเป็น ถนนลาดยาง 4 ช่องทาง	3.7	2	2.5	1.5
2. มีรถไฟเชื่อมโยงจากบริเวณใกล้ที่ตั้ง โรงงาน	2.9	2.5	2.5	2
3. อยู่ติดหรือใกล้กับท่าเรือน้ำลึก	3.4	3	2.5	3
4. อยู่ติดหรือใกล้กับท่าอากาศยาน นานาชาติ	3.1	3.5	3	2.5
5. ระบบไฟฟ้าต้องเพียงพอและได้มาตรฐาน	3.6	2.5	4	2
6. มีระบบน้ำประปาคุณภาพดีเข้าถึงอย่าง เพียงพอ	3.6	2.5	3.5	2
7. มีระบบสื่อสารไร้สาย (EDGE/3G) ครอบคลุม	3.7	4	4	4

ผู้วิจัยนำข้อมูลที่วิเคราะห์ทั้งในส่วนของความต้องการของนักลงทุนไทย (ฝั่งอุปสงค์) มาเปรียบเทียบกับความพร้อมของโครงสร้างพื้นฐาน (ฝั่งอุปทาน) เพื่อหาพื้นที่ในการลงทุนที่เหมาะสมกับความต้องการด้านโครงสร้างพื้นฐานของนักลงทุน โดยมีเกณฑ์การประเมินจากผลต่างของคะแนนความต้องการกับคะแนนความพร้อมด้านโครงสร้างพื้นฐาน (แยกแต่ละประเด็น) ดังสมการที่ 3-1 แสดงผลการวิเคราะห์ได้ดังตารางที่ 3-2 ซึ่งตัวเลขในวงเล็บหมายถึง ผลต่างคะแนนระหว่างความต้องการและระดับความพร้อมของโครงสร้างพื้นฐาน

$$\Delta_i = \text{คะแนนความต้องการของนักลงทุน} - \text{คะแนนความพร้อมของแต่ละพื้นที่} \quad (\text{สมการที่ 3-1})$$

ตารางที่ 3-2 การเปรียบเทียบข้อมูลของอุปสงค์และอุปทาน

โครงสร้างพื้นฐาน	คะแนนหรือ โครงสร้างพื้นฐานที่ ต้องการ	คะแนนหรือ โครงสร้างพื้นฐานที่ อยู่ : พื้นที่ A	คะแนนหรือ โครงสร้างพื้นฐาน ที่อยู่ : พื้นที่ B	คะแนนหรือ โครงสร้างพื้นฐาน ที่อยู่ : พื้นที่ C
ถนน	3.7	2 (-1.7)	2.5 (-1.2)	1.5 (-2.2)
รถไฟ	2.9	2.5 (-0.4)	2.5 (-0.4)	2 (-0.9)
ท่าเรือ	3.4	3 (-0.4)	2.5 (-0.9)	3 (-0.4)
ท่าอากาศยาน	3.1	3.5 (0.4)	3 (-0.1)	2.5 (-0.6)
กำลังไฟฟ้า	3.6	2.5 (-1.1)	3.5 (-0.6)	2 (-1.6)
คุณภาพน้ำ	3.6	4 (0.4)	4 (0.4)	4 (0.4)
การสื่อสาร	3.7	2 (-1.7)	2.5 (-1.2)	3 (-0.7)

จากผลต่างระหว่างความต้องการและความพร้อมของโครงสร้างพื้นฐานที่มีอยู่ สามารถสรุประดับความพร้อมของโครงสร้างพื้นฐานแต่ละพื้นที่ต่อความความต้องการของนักลงทุนได้ดังตารางที่ 3-3 โดยใช้เกณฑ์พิจารณาระดับความพร้อมของโครงสร้างพื้นฐาน ซึ่งจำแนกได้ดังต่อไปนี้

เกณฑ์การพิจารณาแบ่งเป็น 4 ระดับ ได้แก่

- $\Delta \geq 0$ หมายถึง โครงสร้างพื้นฐานมีความพร้อมในระดับดีมาก
- $-1 \leq \Delta < 0$ หมายถึง โครงสร้างพื้นฐานมีความพร้อมในระดับดี
- $-2 \leq \Delta < -1$ หมายถึง โครงสร้างพื้นฐานมีความพร้อมในระดับพอใช้
- $\Delta < -2$ หมายถึง โครงสร้างพื้นฐานยังไม่พร้อม หรือยังมีปัญหาอยู่

ตารางที่ 3-3 ระดับความพร้อมของโครงสร้างพื้นฐาน

ปัจจัยด้านโครงสร้างพื้นฐาน	ระดับความพร้อมของโครงสร้างพื้นฐาน		
	พื้นที่ A	พื้นที่ B	พื้นที่ C
1. ถนน	พอใช้	ดี	มีปัญหา
2. รถไฟ	ดี	ดี	ดี
3. ท่าเรือ	น้อย	ดี	ดี
4. ท่าอากาศยาน	ดีมาก	ดี	ดี
5. ไฟฟ้าและพลังงาน	พอใช้	พอใช้	ดีมาก
6. น้ำใช้	พอใช้	พอใช้	ดี
7. ระบบโทรคมนาคม	ดีมาก	ดีมาก	ดีมาก

การวิเคราะห์ตารางที่ 3-3 จะพบว่าพื้นที่ A มีโครงสร้างพื้นฐานไม่เพียงพอต่อความต้องการของนักลงทุนดังนั้นพื้นที่ A จึงไม่เหมาะสมในการลงทุน ส่วนพื้นที่ B และ พื้นที่ C จะพบว่าโครงสร้างพื้นฐานที่มีเพียงพอกับความต้องการ ดังนั้นการเลือกพื้นที่ที่เหมาะสมที่สุดจึงจำเป็นต้องมีการพิจารณาคะแนนของโครงสร้างพื้นฐานในแต่ละด้านมาประกอบกันเพื่อหาคะแนนเฉลี่ยภาพรวมของโครงสร้างพื้นฐานแต่ละพื้นที่ โดยการถ่วงค่าน้ำหนักความสำคัญของแต่ละปัจจัยด้านโครงสร้างพื้นฐานซึ่งแตกต่างกันในแต่ละกลุ่มอุตสาหกรรม ดังภาพที่ 3-2 โดยพิจารณาได้จากสมการค่าเฉลี่ย ผลการวิเคราะห์เป็นดังตารางที่ 3-4

$$Score = \frac{1.00*N_1+2.00*N_2+3.00*N_3+4.00*N_4}{N_1+N_2+N_3+N_4} \quad (\text{สมการที่ 6-2})$$

กำหนดให้ N_x = จำนวนกลุ่มตัวอย่างในแต่ละระดับความคิดเห็น
 x = ระดับความคิดเห็น มีค่าตั้งแต่ 1 ถึง 4

โครงสร้างพื้นฐาน	คะแนนพื้นที่ B	คะแนนพื้นที่ C
ถนน	3.0	2.0
รถไฟ	3.0	3.0
ท่าเรือ	2.0	3.0
ท่าอากาศยาน	3.0	3.0
ระบบพลังงาน	2.0	3.0
น้ำใช้	3.0	3.0
โทรคมนาคม	3.0	3.0
รวมพื้นที่ B	2.0	2.0

ภาพที่ 3-2 การวิเคราะห์เพื่อหาพื้นที่ที่ดีที่สุดในการลงทุน

ตารางที่ 3-4 ระดับความพร้อมของโครงสร้างพื้นฐานแต่ละพื้นที่

ประเด็นพิจารณา	ค่าถ่วง น้ำหนักของ อุตสาหกรรม X	คะแนนหรือ โครงสร้าง พื้นฐานที่อยู่ : พื้นที่ A	คะแนนหรือ โครงสร้าง พื้นฐานที่อยู่ : พื้นที่ B	คะแนนหรือ โครงสร้าง พื้นฐานที่อยู่ : พื้นที่ C
1. ถนน	25	2	2.5	1.5
2. รถไฟ	0	2.5	2.5	2
3. ท่าเรือ	15	3	2.5	3
4. ท่าอากาศยาน	10	3.5	3	2.5
5. ไฟฟ้าและพลังงาน	25	2.5	4	2
6. น้ำใช้	15	2.5	3.5	2
7. ระบบโทรคมนาคม	10	4	4	4
คะแนนเฉลี่ยของพื้นที่*	100	2.70	2.9	2.3
ระดับความพร้อมของโครงสร้างพื้นฐาน*		★★	★★★	★

หมายเหตุ *จำนวนดาวแสดงให้เห็นระดับความพร้อมของโครงสร้างพื้นฐาน รายละเอียดอยู่ในบทที่ 6

อย่างไรก็ตามการเลือกพื้นที่ในการลงทุนนั้นไม่สามารถพิจารณาปัจจัยด้านโครงสร้างพื้นฐานเพียงปัจจัยเดียว แต่ยังคงพิจารณาปัจจัยอีกหลายด้านไม่ว่าจะเป็นเรื่องของแรงงาน สิทธิพิเศษทางภาษี กฎหมายและกฎระเบียบในพื้นที่นั้น มาประกอบในการตัดสินใจ เพื่อให้การเลือกที่ตั้งในการลงทุนมีความเหมาะสมกับการประกอบการอุตสาหกรรมต่อไป

3.5 การประชุมกลุ่มย่อย และจัดทำแผนที่ยุทธศาสตร์ (กิจกรรมที่ 4)

ผู้วิจัยได้นำข้อมูลที่ได้จากข้อที่ 3.4 มาประมวลผลและทำการสรุปการศึกษา ดังนี้

- การประชุมกลุ่มย่อย (กิจกรรมที่ 4.1) ผู้วิจัยได้จัดประชุมกลุ่มย่อย เพื่อนำเสนอผลการศึกษาลงตรงรับฟังความคิดเห็นของนักลงทุนที่เกี่ยวข้อง โดยจะเน้นไปที่กลุ่มอุตสาหกรรมชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์และไฟฟ้า และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง (ร่วมกับชุดโครงการย่อยด้านอิเล็กทรอนิกส์)
- การสรุปผลการศึกษา จัดทำรายงานฉบับสมบูรณ์ และจัดทำแผนที่ยุทธศาสตร์เพื่อการเผยแพร่ (กิจกรรมที่ 4.2) ซึ่งผู้วิจัยได้สรุปผลการศึกษาทั้งหมดเพื่อประชาสัมพันธ์ต่อไป